

Α/ΘΜΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΕΩΝ Ν. ΒΟΙΩΤΙΑΣ
(άρθρου 10 παρ. 3 του Ν.998/79)

ΑΠΟΦΑΣΗ 16/02/13-5-2004

Η κατά το άρθρο 10 παρ.3 Πρωτοβάθμια Επιτροπή Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων του Ν.998/79 «περί προστασίας δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων της χώρας» αποτελείται από τους :

- 1.Χριστίνα Αντωνοπούλου, Πρωτοδίκη Λιβαδειάς, Πρόεδρο της Επιτροπής.
- 2.Αναστασία Κιούση, Δασολόγο της Δ/σης Δασών Ν. Βοιωτίας.
- 3.Χρήστο Λιάντζα, Γεωπόνο της Δ/σης Γεωργίας Ν. Βοιωτίας.

συνεδρίασε την 13-5-2004 στο Δικαστικό Μέγαρο Λιβαδειάς στο γραφείο της Πρωτοδίκη Λιβαδειάς Χριστίνας Αντωνοπούλου, με την παρουσία του γραμματέα Ιωάννη Κουρέπη Δασόπνου της Δ/σης Δασών Ν. Βοιωτίας και ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου της Επιτροπής, για την εξέταση των παρακάτω θεμάτων.

Αντιρρήσεις της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε. που εδρεύει στην Αθήνα, Αιόλου 86, κατά της υπ' αρ. 3038/14-9-1998 πράξης χαρακτηρισμού του Δασαρχείου Θηβών.

Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη της :

1. Τις διατάξεις των άρθρων 3,4 και 14 του Ν. 998/79 <<περί προστασίας δασών κ.λ.π.>>.
2. Την υπ' αρ. 3038/14-9-1998 πράξη χαρακτηρισμού του Δασαρχείου Θηβών.
3. Τις αντιρρήσεις της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε. που εδρεύει στην Αθήνα, Αιόλου 86, κατά της υπ' αρ. 3038/14-9-1998 πράξης χαρακτηρισμού του Δασαρχείου Θηβών.
4. Την υπ' αρ. 45/6-5-2004 πρόσκληση στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε., η οποία εκπροσωπήθηκε δια των πληρεξουσίων δικηγόρων Βασιλικής Βας. Κουρούσια και Άδωνη Ανδ. Ιωαννίδη, που ανέπτυξαν τις απόψεις των και κατέθεσαν φάκελλο με υπομνήματα, φωτοερμηνεία και στοιχεία.

Όλα τα στοιχεία του σχηματισθέντος φακέλλου της υπόθεσης.

Η Επιτροπή άκουσε την εισηγήτρια να αναπτύσσει προφορικά την εισήγησή της, η οποία έχει ως εξής:

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Επί της προσφυγής=αντιρρήσεων ενώπιον της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Ν. Βοιωτίας.

Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αιόλου αριθμός 86), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά

Της υπ' αριθμ. 3038/14-9-1998 Πράξης Χαρακτηρισμού του κ. Δασάρχη Θηβών.

1. Ιστορικό της υπόθεσης

Με την από 17-6-1998 αίτησή της η τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» και έδρα την Αθήνα (οδός Αιόλου αριθμός 86), ζήτησε από το Δασαρχείο Θηβών την έκδοση Πράξεως Χαρακτηρισμού για μια έκταση εμβαδού 138.253,77 τ.μ. η οποία απεικονίζεται στο από Ιούνιο 1998 τοπογραφικό διάγραμμα του μηχανικού Ιωάννη Μαυραϊδή με κλίμακα 1:1000 και βρίσκεται στη θέση «ΠΟΤΑΜΙΑ», στο 51^ο χλμ. Εθνικής οδού Αθηνών- Λαμίας περιοχής του Δήμου Οινόφυτων Ν. Βοιωτίας.

Στη συνέχεια και μετά από αυτοψία και αναφορά του αρμόδιου υπαλλήλου κ. Χρήστου Κλεφτάκη, Δασολόγου του Δασαρχείου Θηβών, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 3038/14-9-1998 Πράξη Χαρακτηρισμού του κ. Δασάρχη Θηβών, από την οποία φαίνεται ότι :

Τμήμα (α) με εμβαδόν 25.133,59 τ.μ. και στοιχεία περιμέτρου (Π-Α''-Β''-Γ''-Δ''-Ε''-Ζ''-Η''-Θ''-Υ-Φ-Χ-Ψ-Ω-Α1-Β1-Γ1-Δ1-Ε1-Ζ1-Η1-Θ1-Π1) ανήκει στο πεδίο εφαρμογής της παρ.1(δάσος) του άρθρου 3 του Ν. 998/79 και

Τμήμα (β) με εμβαδόν 15.272,00τ.μ. και στοιχεία περιμέτρου (Τ-Θ''-Η''-Ζ''-Ε''-Δ''-Γ''-Τ) ανήκει στο πεδίο εφαρμογής της παρ.2(δασική έκταση) του άρθρου 3 του Ν. 998/79.

για τους εξής λόγους:

Την μη ύπαρξη τεκμηρίων γεωργοδενδροκομικής καλλιέργειας.

Την μορφή που είχε κατά το παρελθόν, βάσει αεροφωτογραφιών 1945,1969,1971,1986 η έκταση. Το τμήμα (α) αποτελούσε δάσος δρυός και το τμήμα (β) δασική έκταση των αιφυλλων πλατυφύλλων. Η μορφή της έκτασης έχει αλλοιωθεί από αυθαίρετες επεμβάσεις, η οποία αποτελούσε οργανική ενότητα προσφέροντας δασικά προϊόντα και ταυτόχρονα συνέβαλε στη διατήρηση της βιολογικής ισορροπίας, εξυπηρετώντας ταυτόχρονα τη διαβίωση του ανθρώπου εντός του φυσικού περιβάλλοντος.

2.ΑΠΑΝΤΗΣΗ –ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΩΝ

Επειδή από τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 1,2 και 3 του Ν. 998/79 «Περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της Χώρας» προκύπτει ότι η Αβάθμια Επιτροπή Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων είναι αρμόδια για την επίλυση των διαφορών που αναφέρονται στο χαρακτήρα κάποιας περιοχής ή τμήματος της επιφάνειας της γης ως δάσους ή δασικής έκτασης και ο καθορισμός των ορίων τούτων, και ότι εφόσον δεν έχει καταρτισθεί δασολόγιο, ο χαρακτηρισμός κάποιας περιοχής ή τμήματος της επιφάνειας της γης ως δάσους ή δασικής εκτάσεως για την εφαρμογή του ανωτέρω Νόμου (998/79), όπως και ο προσδιορισμός της κατηγορίας στην οποία ανήκει το δάσος ή η δασική έκταση, ενεργείται με αίτηση οποιουδήποτε έχοντας έννομο συμφέρον ή και αυτεπάγγελτα με πράξη του αρμοδίου κατά τόπο Δασάρχη, η οποία πράξη κοινοποιείται στον υποβάλλοντα τη σχετική αίτηση (ιδιώτη ή νομικό πρόσωπο ή δημόσια υπηρεσία) και αποστέλλεται στον οικείο Δήμο ή Κοινότητα και εκτίθεται για ένα μήνα στο Δημοτικό ή Κοινοτικό Κατάστημα.

Ανακοίνωση περί της συντάξεως της ως άνω πράξεως και της αποστολής αυτής στον οικείο Δήμο ή Κοινότητα μετά περιλήψεως του περιεχομένου της δημοσιεύεται σε δύο τουλάχιστον τοπικές εφημερίδες ή σε μια τοπική και μια εφημερίδα των Αθηνών ή της Θεσσαλονίκης.

Σύμφωνα δε με την 87234/7539/3-9-97 εγκύκλιο διαταγή του Υπουργού Γεωργίας και με βάση την δημιουργηθείσα νομολογία του Σ.τ.Ε. έννομο συμφέρον για την έκδοση πράξης χαρακτηρισμού μιας έκτασης κατά το άρθρο 14 του Ν. 998/79 έχει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει ή φέρεται ότι έχει ή προτίθεται να δημιουργήσει έννομη σχέση με την έκταση καθώς και κάθε πολίτης κατά την υποχρέωσή του που απορρέει από τη διάταξη του άρθρου 2 παρ.1 του Ν.998/79 για την προστασία των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της χώρας. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι η προσφεύγουσα εταιρεία έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει Πράξη Χαρακτηρισμού και με δεδομένο ότι έχει τηρηθεί η νόμιμη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 14 του Ν.998/79, θα πρέπει αυτή να εξετασθεί επί της ουσίας.

Κατά της Πράξεως του Δασάρχη επιτρέπονται αντιρρήσεις του Νομάρχη, ως και παντός έχοντος έννομο συμφέρον φυσικού ή νομικού προσώπου, εντός δύο μηνών από τις κατά τα ανωτέρω προς αυτό κοινοποιήσεως, ή εφόσον δεν συντρέχει περίπτωση κοινοποιήσεως, από της τελευταίας των κατά την προηγούμενη παράγραφο δημοσιεύσεων, ενώπιον της κατά το άρθρο 10 παρ. 3 Επιτροπής του Νομού, στην οποία βρίσκεται η υπό αμφισβήτηση έκταση ή το μεγαλύτερο τμήμα αυτής.

➤ Κατά την αυτοψία της υποφαινόμενης στις 13-10-2003 και στις 24-3-2004 στην επίδικη έκταση, διαπίστωσα ότι:

α) Το τμήμα (α) εμβαδού 25.133,59 τ.μ. με στοιχεία περιμέτρου (Π-Α''-Β''-Γ''-Δ''-Ε''-Ζ''-Η''-Θ''-Υ-Φ-Χ-Ψ-Ω-Α1-Β1-Γ1-Δ1-Ε1-Ζ1-Η1-Θ1-Π1) καλύπτεται κυρίως από δάσος δρυός. Η έκταση αυτή κήκε στις 4-7-1998 και έχει κηρυχθεί αναδασωτέα σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 1387/31-8-1998 απόφαση του Δ/ντή Δασών (ΦΕΚ 745/6-10-1998).

β) Το τμήμα (β) εμβαδού 15.272,00τ.μ. και στοιχεία περιμέτρου (Τ-Θ'-Η'-Ζ'-Ε'-Δ'-Γ'-Τ) είναι αγροτική έκταση.

Από τη στερεοσκοπική παρατήρηση των αεροφωτογραφιών προκύπτει ότι :

1. Έτος 1945 (ζεύγος αεροφωτογραφιών 148 και 149-9133-2-1)

Το τμήμα (β) με στοιχεία περιμέτρου (Τ-Θ'-Η'-Ζ'-Ε'-Δ'-Γ'-Τ) και εμβαδόν 15.272,00τ.μ. καλύπτεται από δάσος δρυός με ποσοστό δασοκάλυψης 15-25% περίπου. Δεν υπάρχουν ίχνη καλλιέργειας. Με τη ψηφιοποίηση της αεροφωτογραφίας στον Η.Υ. και την επεξεργασία της μέσω του προγράμματος Autodesk-map αποδείχθηκε ότι το σύνολο των δένδρων και στα δύο τμήματα είναι άνω των 150 (μεγάλων) δένδρων. Συγκεκριμένα μετρήθηκαν μόνο τα δένδρα και όχι οι μικροί θάμνοι, επειδή αυτοί είναι αδύνατο να εντοπισθούν ακόμη και σε αεροφωτογραφία η οποία έχει μεγεθυνθεί.

2. Έτος 1960 (ζεύγος αεροφωτογραφιών 1108-1109)

Το τμήμα β καλύπτονταν από δρυς με ποσοστό δασοκάλυψης 15% περίπου. Η κόμη των δένδρων στην αεροφωτογραφία του έτους 1945 είναι αρκετά μεγαλύτερη από ότι στο έτος 1960. Αυτό μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι κάτοικοι της περιοχής έκοβαν τα δένδρα για καυσόξυλα.

Σχεδόν όλη η έκταση το έτος 1960 καλλιεργούνταν, εκτός από ένα μικρό τμήμα στη βόρεια πλευρά της επίδικης έκτασης.

3. Έτος 1969 (ζεύγος αεροφωτογραφιών 35956-35957)

4. Έτος 1986(ζεύγος αεροφωτογραφιών 179307 και 179308)

5. Έτος 1989(ζεύγος αεροφωτογραφιών 203296-203297)

Μελετώντας στερεοσκοπικά το ζεύγος των ανωτέρω αεροφωτογραφιών καθώς και ηλεκτρονικά μέσω scanner και του προγράμματος Autodesk-map διαπίστωσα ότι το τμήμα (β) είναι αγροτική έκταση.

• Δεν εξετάστηκε το ιδιοκτησιακό καθεστώς της έκτασης.

• Το τμήμα α έχει κηρυχθεί αναδασωτέο με την υπ' αριθμόν 1387/31-8-1998(ΦΕΚ 745/98) απόφαση του Γεν. Γραμματέα Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος (Δ/νση Δασών Ν. Βοιωτίας) μετά από πυρκαγιά, η οποία ξέσπασε στις 4-7-1998 και στην οποία ρητά αναφέρεται ότι η εν λόγω έκταση καλύπτονταν από δασική βλάστηση.

Αφού έλαβα υπόψη:

7.Το άρθρο 24 παρ.2 του Συντάγματος που ορίζει ότι: «Νόμος ορίζει τα σχετικά με την προστασία των δασών και γενικά των δασικών εκτάσεων. Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων, πλην αν προέχει για την Εθνική Οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση τούτων ή άλλη χρήση εκ δημοσίου συμφέροντος επιβαλλόμενη» .

8.Το άρθρο 117 παρ.3 του Συντάγματος που ορίζει ότι: «Δημόσια ή ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται από πυρκαγιά ή που με άλλο τρόπο αποψιλώθηκαν ή αποψιλώνονται δεν αποβάλλουν για το λόγο αυτό το χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν και αποκλείεται να διατεθούν για άλλο προορισμό» .

9.Το άρθρο 38 του Ν. 998/79 σύμφωνα με το οποίο «Κηρύσσονται υποχρεωτικά ως αναδασωτέα τα δάση και οι δασικές εκτάσεις, που καταστράφηκαν από πυρκαγιά ή αποψιλώθηκαν από άλλη αιτία».

4. Την υπ' αριθμ. 730/1996 απόφαση του ΣτΕ σύμφωνα με την οποία κάθε αποψιλούμενη δασική έκταση, δημόσια ή ιδιωτική, κηρύσσεται υποχρεωτικώς αναδασωτέα με μόνη την αντικειμενική διαπίστωση της συνδρομής των, κατά την διάταξη του άρθρου 117 παρ. 3 του Συντάγματος, προϋποθέσεων.

5.Την υπ' αριθμ. 838/2002 απόφαση του ΣτΕ, σύμφωνα με την οποία η έκδοση Πράξης Χαρακτηρισμού και η έκδοση απόφασης κήρυξη μιας εκτάσεως ως αναδασωτέα ακολουθούν διακεκριμένες μεταξύ τους διαδικασίες που αποκλείονται αμοιβαίως. Επομένως το αρμόδιο για χαρακτηρισμό όργανο δεν μπορεί να προβεί σε έκδοση Πράξεως Χαρακτηρισμού στην περίπτωση που η προς χαρακτηρισμό

έκταση έχει κηρυχθεί ως αναδασωτέα ή διαπιστώνεται ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την κήρυξη της, σύμφωνα με το άρθρο 117 παρ.3 του Συντάγματος και 38 του Ν. 998/79. Εφόσον έχει προηγηθεί η κήρυξη της εκτάσεως ως αναδασωτέας, δηλαδή ως καταστραφέντος δασικού οικοσυστήματος, το οποίο χρήζει αποκαταστάσεως, δεν υπάρχει πλέον έδαφος χαρακτηρισμού αυτής ως δασικής ή μη.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η εν λόγω έκταση του τμήματος (α) έχει κηρυχθεί αναδασωτέα (1387/31-8-1998) πριν την έκδοση Πράξεως Χαρακτηρισμού (3038/14-9-1998) κατά το άρθρο 14 του Ν.998/79.Επομένως, το τμήμα (α) της επίδικης έκτασης, κατόπιν των ανωτέρω διατάξεων του Συντάγματος, της Δασικής νομοθεσίας και σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 838/2002 απόφαση του ΣτΕ, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί από την παρούσα επιτροπή εφόσον έχει κηρυχθεί αναδασωτέο.

Θα πρέπει λοιπόν, η επιτροπή να **απόσχει** από το χαρακτηρισμό της έκτασης.

Το τμήμα β σήμερα δεν εμφανίζει κανένα σχεδόν ίχνος από δασική βλάστηση (καλλιεργημένο χωράφι). Σύμφωνα με τις αεροφωτογραφίες, κυρίως του έτους 1945, το τμήμα αυτό καλύπτονταν από δρυς με ποσοστό συγκόμωσης κάτω του 25 %.

Σύμφωνα όμως με το άρθρο 1 του Ν. 3208/2003 το δασικό οικοσύστημα χαρακτηρίζεται ως δάσος ή δασική έκταση όταν η συγκόμωση του ανορόφου υπερβαίνει το δεκαπέντε τοις εκατό και σε περίπτωση έλλειψης υπορόφου η συγκόμωση του ανορόφου υπερβαίνει τα είκοσι πέντε εκατοστά.

Εάν στην ως άνω βιοκοινότητα η ξυλώδης βλάστηση αποτελείται από δασοπονικά είδη αειφύλλων ή φυλλοβόλων πλατυφύλλων που εμφανίζονται σε θαμνώδη μορφή, η εν λόγω έκταση χαρακτηρίζεται δασική έκταση, εφόσον οι κόμης των ειδών αυτών καλύπτουν ποσοστό μεγαλύτερο του εικοσιπέντε τοις εκατό του εδάφους (συγκόμωση μεγαλύτερη του εικοσιπέντε τοις εκατό).Επομένως το ανωτέρω τμήμα (β) εφόσον τόσο στην αεροφωτογραφία του 1945 όσο και του 1960 εμφανίζεται να καλύπτεται από δρυς σε ποσοστό μέχρι 25 % δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως δασική έκταση υπαγόμενη στην παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 998/79, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 1 του Ν.3208/2003 αλλά ως αγροτική έκταση υπαγόμενη στην παρ. 6^α του Ν. 998/79.

Επομένως :

A) Το τμήμα α με στοιχεία περιμέτρου (Π1-Α''-Β''-Γ''-Δ''-Ε''-Ζ''-Η''-Θ''-Υ-Φ-Χ-Ψ-Ω-Α1-Β1-Γ1-Δ1-Ε1-Ζ1-Η1-Θ1-Π1) και εμβαδόν (25.133,59 τ.μ.), 00τ.μ. που βρίσκεται στη θέση «Ποταμιά» περιοχής Δήμου Οινοφύτων, δεν μπορεί να τύχει της διαδικασίας χαρακτηρισμού του άρθρου 14 του Ν.998/79.

B) Το τμήμα β με στοιχεία (Τ-Θ''-Η''-Ζ''-Ε''-Δ''-Γ''-Τ) και εμβαδόν 15.272,00τ.μ. που βρίσκεται στη θέση «Ποταμιά» περιοχής Δήμου Οινοφύτων, ανήκει στο πεδίο εφαρμογής της παρ.6α του άρθρου 3 του Ν. 998/79.

Προτείνω δε ότι δεν απαιτείται εκ νέου αυτοψία στο επίδικο ως στερούμενης ουσίας.

Οι αιτιολογίες της προσφυγής να θεωρηθούν μερικώς δεκτές για το τμήμα (β) και η προσφυγή κατά της υπ' αριθμ 3038/14-9-1998 Πράξης Χαρακτηρισμού του Δασάρχη Θηβών να γίνει δεκτή ως προς το τμήμα (β).

Η Επιτροπή αφού συζήτησε, μελέτησε τα ανωτέρω και σκέφτηκε κατά τον Νόμο αποφασίζει ομόφωνα :

- Δέχεται τύποις την υπ' αρ. 3038/14-9-1998 πράξη χαρακτηρισμού του Δασαρχείου Θηβών και τις από 20-4-2001 αντιρρήσεις της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε. που εδρεύει στην Αθήνα, Αιόλου 86, κατά της προαναφερόμενης πράξης χαρακτηρισμού.

- Δέχεται κατ'ουσία και εν μέρει, τις αντιρρήσεις της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε. κατά της υπ' αρ. 3038/14-9-1998 πράξης χαρακτηρισμού του Δασαρχείου Θηβών, σύμφωνα με την αιτιολογία που διατυπώνεται στην ανωτέρω εισήγηση.
- Τροποποιεί την υπ' αρ. 3038/14-9-1998 πράξη χαρακτηρισμού του Δασαρχείου Θηβών ως προς την έκταση του τμήματος (β) με στοιχεία περιμέτρου (Τ-Θ''-Η''-Ζ''-Ε''-Δ''-Γ''-Τ) και εμβαδού 15.272,00τ.μ. που βρίσκεται στη θέση «Ποταμιά» περιοχής Δήμου Οινοφύτων, η οποία είναι μη δασικού χαρακτήρα, ανήκουσα στο πεδίο εφαρμογής της παρ.6α (αγροτική) του άρθρου 3 του Ν. 998/79, ενώ το τμήμα (α) με τα στοιχεία περιμέτρου (Π1-Α''-Β''-Γ''-Δ''-Ε''-Ζ''-Η''-Θ''-Υ-Φ-Χ-Ψ-Ω-Α1-Β1-Γ1-Δ1-Ε1-Ζ1-Η1-Θ1-Π1) και εμβαδού (25.133,59 τ.μ.), δεν μπορεί να τύχει της διαδικασίας χαρακτηρισμού του άρθρου 14 του Ν.998/79.

Η παρούσα απόφαση στο σύνολό της :

- ✓ Δεν θίγει εμπράγματα δικαιώματα του Δημοσίου ή ιδιωτών, διότι δεν αποτελεί στοιχείο απόδειξης ιδιωτικών εμπραγμάτων δικαιωμάτων.
- ✓ Μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν αποδεικτικό του χαρακτήρα της έκτασης, εφόσον καταστεί τελεσίδικη, σύμφωνα με την ενδικοφανή διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 14 του Ν. 998/79 και πιστοποιείται τούτο από σχετικό έγγραφο της αρμόδιας υπηρεσίας.
- ✓ Επιτρέπεται άσκηση προσφυγής κατά της απόφασης αυτής στην Δευτεροβάθμια Ε.Ε.Δ.Α. (κατά την διαδικασία του άρθρου 14 του Ν. 998/79 και της 78806/4479/27-5-93 απόφασης του Υφ. Γεωργίας η οποία κοινοποιήθηκε με την 78863/5335/1-7-93 δ/γή του Υπ. Γεωργίας «σχετικά με την δημοσίευση αποφάσεων Ε.Ε.Δ.Α.), εντός προθεσμίας δύο μηνών, που αρχίζει για τον ενδιαφερόμενο που υπέβαλε την σχετική αίτηση από την κοινοποίησή της σε αυτόν, για το Δημόσιο από την ημέρα κατά την οποία με μέριμνα του Δ/ντή Δασών πρωτοκολλείται στο πρωτόκολλο της Δ/νσης Δασών και για κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον, από την τελευταία δημοσίευσή της στον τύπο ή στον οικείο δήμο ή κοινότητα, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 14 του ν. 998/79.
- ✓ Κατά της απόφασης επιτρέπεται προσφυγή εντός δύο μηνών από την επίδοσή της, ενώπιον της Β/θμιας Ε.Ε.Δ.Α. Εφετείου Αθηνών (Ευαγγελιστρίας 2 - ΤΚ10563 Αθήνα, τηλ: 210-3725722).

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και υπογράφεται εις απλούν.

Η Πρόεδρος

Ο Γραμματέας

Τα Μέλη

Χριστίνα Αντωνοπούλου
Πρωτοδίκης Λιβαδειάς

Ιωάννης Κουρέπης

1. Αναστασία Κιούση

2. Χρήστο Λιάντζα

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΚΟΥΡΕΠΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Δασοπρόεδρος